

HRYNCEWICZ LUDWIK

(krewonny Miynawskich i pna nady Rubinskeiñow)

(1904-1993), pseud. "Luś", "Jęgowski"

Syn Andrzeja i Wandy ⁽⁷⁾ urodził się 23 grudnia 1904 w rodzinnym majątku Iłgów na Suwalszczyźnie.

Po ukończeniu szkoły polskiej w Kownie ⁽⁶⁾ rozpoczął studia w Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie; jako obywatel litewski nie mógł jednak przebywać stale w Polsce (władze litewskie dowiedziawszy się o jego pobycie w Polsce podczas wakacji odebrały mu paszport), przeniósł się więc najpierw na Politechnikę Gdańską, a potem przez pół roku studiował w Akademii Handlowej w Wiedniu.

W latach dwudziestych był łącznikiem komendy POW na Litwie i za tę działalność otrzymał Krzyż Niepodległości.

W 1920 podczas wojny bolszewickiej jako ochotnik (podając fałszywą datę urodzenia) został przyjęty do 13. pułku ułanów wileńskich. Za udział w tej wojnie został odznaczony Krzyżem Walecznych.

Zaangażowany ⁽⁵⁾ przez II Oddział Sztabu Głównego WP do zorganizowania na Litwie siatki wywiadowczej rozpracowywał przede wszystkim linie komunikacyjne wschód-zachód, gdyż Litwa stanowiła pomost pomiędzy ZSRR a Niemcami.

Jesienią 1939 nawiązał kontakt z polskim attaché wojskowym w Kownie płk. Żółtkiem-Mitkiewiczem, z którego polecenia rozbudowywał siatkę konspiracyjną (grupa → "Wierzba") ⁽⁴⁾, nawiązał łączność z ZWZ w Wilnie oraz attaché francuskim i angielskim.

Po zajęciu Litwy przez ZSRR prowadzona przezeń "Wierzba" nadal utrzymywała łączność Wilna z Zachodem przy pomocy attaché japońskiego → płk. Sugihary. ^{(1) (2)}

Po zakończeniu wojny w 1945 zlikwidował prowadzoną ^{resztki} siatkę i wyjechał do Polski.

Tu przeszedł długotrwałe śledztwo prowadzone przez UB, ^{ng Dolnym Śląsku} które jednak nie udowodniło mu działań przeciwko ZSRR. ^{i cudem go zwolniono.}

Na utrzymanie po wojnie pracował w przemyśle i spółdzielczości.

Odznaczony: Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych oraz 8 odznaczeniami francuskimi i angielskimi. ⁽³⁾ oraz Krzyżem AK

K. Kucharski ks., Konspiracyjny ruch niepodległościowy w Wilnie, Bydgoszcz 1995

J. Maciejewiczowa, Polacy na Litwie w latach II wojny światowej, Bydgoszcz 1995

J. Wołkonowski, Okręg Wileński Związku Walki Zbrojnej Armii Krajowej, W-wa 1996

^{Ryszard Mackiewicz}
⁽⁷⁾ Andżej Hryncewicz i Wandy z Hryncewiczów (z innej linii)
po 1945 zamieszkiwał na Litwie.

- Rodzeństwo
- Stanisław - wywieziony z Jęgow - zam. w 1989 w Jrkucku
  - Bożena (nieświadoma) znana śpiewaczką lit. zm. w 1990 w Wilnie.
  - Henryk - zm. w W-wie w 1979.
  - Krystyna - po 8 latach resztki wróciła na Litwę - zam. w wieku 90 lat.
  - Wojciech - zamordowany przez Niemców.

Współpracownik Wiśniwy

Stanisław Kossko w kwiecień był kamerdynerem Sugihary
w 1942 ścisty na gilotynie.

Szanowny Panu Janu! 16 II 2000 w-mp

Może trochę mało elegancko - ale aby było
szybszej usupedninis dopisadem mp
Panu Materiale. - chyba da się potopae.

Wspomniny dusie - mogą być mało ezorunade -
same ale można by je usupednie tym co kiedyś
napisadem z p. Steckeinem o wywipka na litwie
peroni Pan to uytat. + b. fajne zdjęcie z Tigowp,
Sikolne itp.

Pozdrawiam Serdem RMP

Do Wil. Rozm. dziękuję.